

Substitueix a l'anterior

Al Consell Municipal

Jordi Coronas Martorell, en la seva condició de **Regidor del Grup Municipal Esquerra Republicana** a l'Ajuntament de Barcelona, actuant en el seu nom i representació manifesta,

L'any passat es van commemorar els 50 anys dels disturbis Stonewall. El 28 de juny de 1969, el col·lectiu LGTBI+ va iniciar la lluita per a la igualtat de drets a partir de la rebel·lió que van generar els fets d'Stonewall, liderats per dones trans racialitzades a la ciutat de Nova York. La policia va voler entrar a un local situat al barri de Greenwich a la ciutat de Nova York, sabien que era un local al que anaven moltes persones del col·lectiu LGTBI+, però aquella vegada no va ser com les altres. Els veïns del barri van donar suport a les persones que estaven al bar i es van enfrontar a la policia, va haver-hi un seguit de manifestacions espontànies per reivindicar el dret a poder estimar a qui un volgués, llavors, estimar a algú que fos del teu mateix sexe era un delictes. A l'Estat Espanyol La llei de "vagos y maleantes", a partir de l'any 1970 la llei "de peligrosidad y rehabilitación social" que contemplava penes de fins a 5 anys de presó o l'estada en centres de salut mental per rebre tractament y també la llei de "Escandalo público" perseguien la homosexualitat i la transsexualitat, i de fet, tot i que els articles relatius a la homosexualitat van ser derogats el 1979, fins el 1989 encara podien sancionar a persones homosexuals per escàndol públic, és a dir, fa només 25 anys. Enguany, a més, fa 50 anys de l'inici del moviment LGTBI+ a l'Estat espanyol, amb la creació del Movimiento Español de Liberación Homosexual (MELH) el 1970, i posteriorment, el 1977, Barcelona va acollir la primera manifestació de lesbianes, gais, bisexuals, trans* i intersexuals dels Països Catalans, organitzada, de manera clandestina, pel Front d'Alliberament Gay de Catalunya (FAGC) que va acabar amb una dura repressió policial contra els i les manifestants. Va ser a Barcelona el dia 26 de juny, pocs dies després de les primeres eleccions en democràcia de l'Estat Espanyol. Barcelona, per tant, té una llarga trajectòria de respecte i reivindicació d'una societat més justa, més cohesionada i per visibilitzar la diversitat de la nostra ciutat, que és una de les nostres majors riqueses. Al llarg d'aquests anys, el col·lectiu LGTBI+ ha aconseguit assolir de forma desigual el reconeixement legal dels seus drets en alguns estats del món però cal no oblidar que l'homosexualitat encara és perseguida i castigada a molts estats, fins i tot amb la pena de mort, i molts d'altres no disposen de cap mena de legislació que garanteixi els drets de les persones LGTBI+. Després de molts anys d'activisme polític hem aconseguit avançar en l'equiparació legal de les persones homosexuals a partir del dret al matrimoni entre persones del mateix sexe, el dret dels infants a ser adoptats per famílies homoparentals i l'impuls de polítiques adreçades específicament a les persones lesbianes, gais, bisexuals, trans* i

intersexuals. Catalunya va ser pionera amb l'aprovació de la Llei 11/2014 per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia. A les Illes Balears també es va aprovar la Llei 8/2016 per a garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals i per a eradicar l'LGTBI fòbia, i al País Valencià la Llei 8/2017 pel dret a la identitat i l'expressió de gènere o la Llei 23/2018 d'igualtat de les persones LGTBI+. En el cas de les persones trans* i intersexuals encara estem més lluny d'una equiparació legal plena. Malgrat algunes passes que s'han donat, com la posada en marxa del model de salut trans* a Catalunya, encara queda molt de camí. En el cas de les persones intersexuals, a les quals encara es practiquen cirurgies, cal avançar molt més en garantir la informació transparent i l'acompanyament a elles i les seves famílies. Si bé l'Organització Mundial de la Salut ha deixat de categoritzar la transsexualitat com a trastorn mental, sí que la considera una 'incongruència de gènere'. A l'Estat espanyol, s'ha avançat en el reconeixement dels drets de les persones trans*, gràcies a la llei d'identitat de gènere aprovada l'any 2007. Tanmateix persisteix la discriminació i encara avui en dia la llei no reconeix plenament els drets de les persones menors d'edat i és patologitzant, ja que les persones trans* encara s'han de sotmetre a processos de medicalització per aconseguir el reconeixement de la seva identitat de gènere. Amb motiu de la pandèmia de la Covid-19, les mesures de confinament dels darrers mesos han agreujat la situació de moltes persones LGTBI+, especialment les trans i els col·lectius més vulnerables. La desprotecció, la marginalitat, o el doble confinament d'haver de conviure en entorns familiars hostils, mostren com la discriminació i la fragilitat dels drets de les persones LGTBI+ són una realitat ben present a la nostra societat. En els darrers anys, s'ha avançat molt en la normalització i assumpció de la realitat LGTBI+ a la nostra societat, però encara estem lluny de garantir els drets fonamentals de les persones LGTBI+ i d'eradicar definitivament la LGTBIfòbia. Segons l'Observatori contra l'homofòbia l'any passat els casos d'agressions LGTBIfòbiques van augmentar. Fa pocs dies hem tingut coneixement de una nova agressió, no a Barcelona però sí a l'Àrea metropolitana, on els presumptes agressors eren menors d'edat, fets com els que han tingut lloc a Sant Boi posen de manifest la necessitat d'incidir, encara més, en els centres educatius. Per tot això, cal continuar implementant les polítiques públiques adreçades a aquest col·lectiu, especialment a les persones trans i aquelles persones amb situació de vulnerabilitat, com les persones grans, menors o migrades. Per tal d'assolir la igualtat real, es fa inevitable qüestionar de manera transversal el sistema heteropatriarcal, perquè imposa la cultura cisheteronormativa i pressuposa una sola identitat de gènere home-dona, una única orientació sexual i unes aparences o expressions de gènere úniques. Per aquest motiu, el balcó de l'Ajuntament de Barcelona, i els balcons de les seus dels districtes, han esdevingut un espai on visibilitzar la bandera irisada que representa el col·lectiu

Grup Municipal Esquerra Republicana

LGTBI+ i enguany lluirà un cop més. Enguany, i degut a la crisi generada pel covid-19, la celebració del dia de l'Orgull podrà ser menys presencial, però no per aquest motiu volem que resti invisibilitzat, ans al contrari, la televisió municipal i les noves tecnologies ens han de permetre poder celebrar-lo i reivindicar-lo d'una manera diferent. La lluita continua:

Per aquests motius d'acord amb l'article 65 i 101 del Reglament Orgànic Municipal i l'acord de la Junta de Portaveus de 6 de febrer de 2006, ratificat per acord de la Junta de Portaveus de 4 de setembre de 2015, relatiu als criteris interpretatius sobre els articles del Reglament Orgànic Municipal reguladors de les declaracions institucionals, formulen la següent

Declaració Institucional

PRIMER.- El Ple de l'Ajuntament de Barcelona referma la seva declaració com a municipi defensor de la diversitat afectiva i de gènere i s'adhereix a la commemoració que les entitats i institucions del nostre país celebraran el 28 de juny, en motiu del dia per l'alliberament o l'orgull de lesbianes, gais, bisexuals, persones trans i intersexuals anima a que malgrat les restriccions generades pel covid-19, enguany participem igual en els diferents actes virtuals i presencials organitzats per les entitats i col·lectius LGTBI de Barcelona. SEGON.- El Ple municipal acorda posar en un lloc visible la bandera o penó amb els colors de l'arc de Sant Martí com a gest de reconeixement vers el col·lectiu de persones LGTBI+. TERCER.- El consistori treballarà per seguir posicionant Barcelona com una ciutat lgtbi friendly de referent internacional. QUART.- El consistori expressa el reconeixement del dret que tenen totes les persones de viure en igualtat de drets i en la diversitat sexual i d'identitat sexual i de gènere, i es compromet a treballar en la normalització social del col·lectiu de persones LGTBI+. CINQUÈ.- El Ple reitera el suport i la col·laboració a la tasca que les entitats del col·lectiu LGTBI+ estan fent a la ciutat. SISÈ.- El consistori insta a les administracions i a tots els grups polítics amb representació parlamentària a seguir impulsant lleis que protegeixin i garanteixin els drets de les persones LGTBI+, contra les discriminacions de tot tipus i per avançar en la despatologització, i el reconeixement del dret a l'autodeterminació de la pròpia identitat de gènere. SETÈ.- El Ple condemna tota agressió envers les persones del col·lectiu LGTBI+ i reitera el compromís de l'Ajuntament per a poder lluitar contra les agressions a persones del col·lectiu LGTBI+, augmentant la vigilància a l'espai públic i a la sortida dels locals d'oci nocturn i incidint en programes educatius, a l'educació formal i no formal. VUITÈ.- El consistori es compromet a lluitar contra la LGTBifòbia; a atendre la defensa i protecció integral de les persones LGTBI+, especialment en la infància, joventut i tercera edat; i a desplegar i aplicar la Llei 11/2014 per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia al

**Ajuntament
de Barcelona**

Grup Municipal Esquerra Republicana

nostre municipi. NOVÈ- El consistori es compromet a que tota la seva actuació - desplegament de polítiques, tràmits i comunicacions- garanteixi els drets de les persones i la diversitat familiar LGTBI+. DESÈ Donar trasllat d'aquests acords al Govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya, als grups polítics amb representació al Congreso de los Diputados, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i a la Federació de Municipis de Catalunya, així com a les entitats LGTBI+ de Barcelona.